

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2005. január 27.*

A C-422/02. P. sz. ügyben,

a **Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH** (székhelye: Nürnberg [Németország], képviselik: K. Adamantopoulos díkigoros, J. Branton solicitor és J. Gutiérrez Gisbert abogado, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek

az Európai Bíróság alapokmányának 49. cikke alapján 2002. november 21-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: S. Marquardt, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Berrisch ügyvéd)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: T. Scharf és S. Meany, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, A. Rosas (előadó) és S. von Bahr bírák,

főtanácsnok: F. G. Jacobs,

hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának 2004. április 29-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 A Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH (a továbbiakban: Chemi-Con) kérelmével az Elsőfokú Bíróság T-89/00. sz., Europe Chemi-Con (Deutschland)

GmbH kontra Tanács ügyben 2002. szeptember 12-én hozott ítéletének (EBHT 2002., II-3651. o.; a továbbiakban: a megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely elutasította egyes, Japánból, a Koreai Köztársaságból és Tajvanról származó, nagy kapacitású alumínium elektrolitkondenzátorok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárások megszüntetéséről szóló, 2000. január 24-i 173/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 22., 1. o.; a továbbiakban: a vitatott rendelet) 3. cikke második bekezdésének megsemmisítése iránti keresetét.

A jogi háttér

A közösségi szabályozás

- 2 Az 1998. április 27-i 905/98/EK tanácsi rendelettel (HL L 128., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 111. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: az alaprendelet) szabályozza a dömpingellenes eljárást. Az alaprendelet 23. cikkének második bekezdése alapján a rendelet elfogadása nem érinti az alaprendelet hatályba lépése előtt alkalmazandó, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1994. december 22-i 3283/94/EK tanácsi rendelet (HL L 349., 1. o.) alapján megkezdett eljárásokat.
- 3 Az alaprendelet 5. cikke szabályozza a panaszban foglalt állítólagos dömping fennállásának, mértékének és hatásának megállapítására irányuló előzetes vizsgálat megindítását.

- 4 Az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Átmeneti dömpingellenes és kiegyenlítő vámokat lehet kivetni, ha az 5. cikknek megfelelően eljárás indult, erről értesítést adtak ki, és az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak az információik benyújtására és az észrevételeik megtételére, továbbá amennyiben a dömping és az ebből következően a Közösség valamely gazdasági ágazatának okozott kár ténye időleges megállapítást nyert, és ha a Közösség érdekei beavatkozást kívánnak meg a kár megelőzése céljából. Az átmeneti vámokat legkorábban az eljárás megkezdésétől számított 60. nappal és legkésőbb az eljárás megkezdése után kilenc hónappal lehet kivetni.”

- 5 Az alaprendelet 7. cikkének (7) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Átmeneti vámok hat hónapra vethetők ki, és további három hónappal meghosszabbíthatók, illetve kilenc hónapra is kivethetők. Az átmeneti vámok időtartamát meghosszabbítani vagy azokat kilenc hónapra kivetni azonban csak akkor lehet, ha ezt az érintett kereskedelem jelentős hányadát képviselő exportőrök kérik, vagy a Bizottság értesítésére ez ellen nem tiltakoznak.”

- 6 Az alaprendelet 9. cikkének (4) és (5) bekezdése a következőképpen szól:

„(4) Ha a végül megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács, a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság által előterjesztett javaslat alapján egyszerű többséggel hozott határozatával végleges

dömpingellenes vámot vet ki. Ha átmeneti vámok vannak hatályban, a végleges intézkedésre vonatkozó javaslatot ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal a Tanács elé kell terjeszteni. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen kisebb összegű vám is elegendő a közösségi iparnak okozott kár elhárítására.

(5) Megkülönböztetés nélkül és forrástól függetlenül megfelelő nagyságú dömpingellenes vámot kell kivetni minden olyan importtermékre, amelyről megállapítható, hogy dömpingelt, és kárt okoz, kivéve az olyan forrásból származó behozatalt, amelyre az e rendeletben foglalt feltételek szerinti kötelezettségvállalás került elfogadásra. [...]"

7 Az alaprendelet 11. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében:

„(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy a közösségi termelők, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

Az intézkedés megszűnésének felülvizsgálatát le kell folytatni, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy az intézkedések megszüntetése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével fog járni. [...]

[...]

(3) Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére, vagy ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű — legalább egyévnyi — idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy a közösségi termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy visszatérése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglévő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására.

[...]"

A nemzetközi szabályozás

- 8 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozat (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) 1. cikkével jóváhagyott, a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény 1. A) mellékletét képező, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: az 1994-es Dömpingellenes Kódex) 9.2. cikke a következőképpen szól:

„Amikor valamilyen termékre dömpingellenes vámot vetnek ki, az ilyen dömpingellenes vámot minden esetben be kell hajtani a termék importjának forrásaitól a megfelelő összegben, anélkül, hogy különbséget tennének az egyes, bizonyítottan dömpingelő és kárt okozó források között, kivéve azokat az importforrásokat, amelyektől a jelen Megállapodás értelmében árral kapcsolatos kötelezettségvállalást fogadtak el. A hatóságoknak meg kell nevezniük a kérdéses termék szállítóját vagy szállítóit. Akkor azonban, ha egyazon ország több szállítója érintett a termék importjában, és az összes szállítót nem lehet megnevezni, a hatóságok megnevezhetik az érintett szállító országot. Akkor, ha több ország több szállítója érintett, a hatóságok vagy az összes szállítót nevezhetik meg, vagy ha ez nem lehetséges, az összes szállító országot.”

A jogvita alapját képező tényállás

- 9 A Chemi-Con a Tokióban (Japán) székhellyel rendelkező Nippon Chemi-Con Inc. (a továbbiakban: NCC) 100%-os tulajdonában lévő leányvállalat. Az NCC bizonyos, nagy kapacitású alumínium elektrolitkondenzátorok gyárt (a továbbiakban: kondenzátorok). A Chemi-Con az NCC által gyártott kondenzátorok kizárólagos forgalmazója és importőre az Európai Közösség területén.
- 10 Az 1992. november 30-i 3482/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 353., 1. o.) 1992. december 4-i hatállyal végleges dömpingellenes vámot vetett ki a kondenzátoroknak Japánból a Közösségbe származó behozatalára, és elrendelte az átmeneti dömpingellenes vámok végleges beszedését. Ennek a dömpingellenes intézkedésnek az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében öt évvel meghozatala után, azaz 1997. december 4-i hatállyal meg kellett volna szűnnie.

- 11 Az 1994. június 13-i 1384/94/EK tanácsi rendelet (HL L 152., 1. o.) 1994. június 19-i hatállyal végleges dömpingellenes vámot vetett ki a kondenzátorok Koreából és Tajvanról származó behozatalára is.
- 12 A Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* 1997. december 3-án közzétett értesítéssel (HL C 365., 5. o.) közölte, hogy felülvizsgálatot indít a kondenzátorok Japánból származó behozatalára alkalmazott dömpingellenes intézkedésekkel kapcsolatban. Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése értelmében az e behozatalra kivetett dömpingellenes vámokat a felülvizsgálat alatt beszédték.
- 13 Az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* 1998. április 7-én közzétett értesítéssel (HL C 107., 4. o.) úgy döntött, hogy hivatalból időközi felülvizsgálatot indít meg a kondenzátorok Koreából és Tajvanról származó behozatalára alkalmazott dömpingellenes intézkedések vonatkozásában is.
- 14 Emellett, az alaprendelet 5. cikke alapján a Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* 1997. november 29-én közzétett értesítéssel (HL C 363., 2. o.) úgy döntött, hogy dömpingellenes eljárást és vizsgálatot indít az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó kondenzátorokkal kapcsolatban. Az 1998. augusztus 27-i 1845/98/EK bizottsági rendelet (HL L 240., 4. o.) ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki e kondenzátorok behozatalára. A Bizottság ezt követően e behozatalra végleges dömpingellenes vám kivetését javasolta a Tanácsnak. A Tanács azonban nem fogadta el a javaslatot az alaprendelet 6. cikkének (9) bekezdésében előírt 15 hónapos határidőn belül.

- 15 Ennek következtében nem alkalmaztak végleges intézkedést az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalra, és az 1998. augusztus 29-én hatályba lépett átmeneti intézkedések 1999. február 28-án megszűntek. Emiatt e behozatalra vonatkozóan az átmeneti dömpingellenes vámot nem szedték be.
- 16 1999. május 21-én a Bizottság az alaprendelet 20. cikkével összhangban tájékoztató dokumentumot küldött a Chemi-Connak, amelyben leírta azokat a lényeges tényeket és megfontolásokat, amelyek alapján javasolni kívánja a kondenzátorok Japánból származó behozatalára alkalmazott dömpingellenes intézkedések felülvizsgálatának megszüntetését, azt követően, hogy a kondenzátorok Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalára nem vetettek ki végleges vámot.
- 17 1999. május 31. és november 2. között a Chemi-Con és a Bizottság levelet váltottak, és 1999. június 15-én meghallgatásra került sor. A Chemi-Con az eljárás során hangsúlyozta, hogy a felülvizsgálatot és így a dömpingellenes eljárást 1997. december 4-ig visszaható hatállyal kellene megszüntetni, amely napon lejártak a kondenzátorok Japánból származó behozatalára 1992-ben kivetett dömpingellenes vámok.
- 18 A vitatott rendeletben a Tanács úgy döntött, hogy az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó kondenzátorok elleni intézkedések hiányában hátrányos megkülönböztetést valósítana meg az, ha dömpingellenes vámot vetnének ki a kondenzátorok Japánból, Koreából és Tajvanról származó behozatalára.

19 A vitatott rendelet rendelkezései a következőképpen szólnak:

„1. cikk

Az egyes [kondenzátorok] Japánból származó behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás lezárult.

2. cikk

Az egyes [kondenzátorok] Koreai Köztársaságból és Tajvanról származó behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás lezárult.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő napon lép hatályba.

A rendelet 1999. február 28-tól alkalmazandó” [nem hivatalos fordítás].

20 A vitatott rendelet preambulumban a Tanács a következőképpen indokolta a dömpingellenes eljárás lezárását:

„(132) Ahogyan azt a (6) preambulubekezdés leírja, az alaprendelet 5. cikke alapján 1997 novemberében újabb eljárás indult az Amerikai Egyesült Államokból és Thaiföldről származó kondenzátorokkal kapcsolatban. A Bizottság vizsgálata véglegesen megállapította a jelentős dömping és az ebből származó, közösségi ipart érő jelentős kár fennállását. Nem találtak olyan nyomós indokot, amely szerint az új végleges intézkedések a közösségi érdekekkel ellentétesek lennének. Következésképpen a Bizottság javasolta, hogy a Tanács fogadatosítson végleges dömpingellenes intézkedéseket a kondenzátorok Amerikai Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalára vonatkozóan. A Tanács azonban nem fogadta el a javaslatot az alaprendeletben előírt 15 hónapos határidőn belül. Ennek következtében nem alkalmaztak végleges intézkedést az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalra, és az 1998 augusztusában hatályba lépett átmeneti intézkedések 1999. február 28-án megszűntek.

(133) Az Amerikai Egyesült Államokra és Thaiföldre vonatkozó új vizsgálat és a két jelenlegi felülvizsgálat lefolytatására hozzávetőleg egy időben került sor. Amint már erről említés történt, e felülvizsgálatok során alapvetően ugyanazokat a következtetéseket vonták le, mint az Amerikai Egyesült Államokból és Thaiföldről származó, ugyanazon terméket illető vizsgálat keretében. Ezek a következtetések elvileg a Japánból, a Koreai Köztársaságból és Tajvanról származó behozatalra vonatkozó végleges intézkedések módosítását teszik szükségessé.

Mindazonáltal az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése alapján megkülönböztetés nélkül és forrástól függetlenül kell dömpingellenes vámot kivetni minden olyan importtermékre, amelyről megállapítható, hogy dömpingelt, és kárt okoz.

- (134) Következésképpen megállapítható, hogy az Amerikai Egyesült Államokra és Thaiföldre vonatkozó intézkedések mellőzése mellett a Japánból, a Koreai Köztársaságból és Tajvanról származó behozatalra vonatkozó bármely intézkedés alkalmazása a jelen vizsgálat eredményeként e három ország hátrányos megkülönböztetését jelentené.
- (135) A fentieket figyelembe véve, az egységes megközelítés és az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében szabályozott hátrányos megkülönböztetés tilalmának biztosítása érdekében dömpingellenes intézkedések alkalmazása nélkül meg kell szüntetni a Japánból, a Koreai Köztársaságból és Tajvanról származó kondenzátorok behozatalára vonatkozó eljárást.
- (136) Egy japán gyártó és exportőr arra hivatkozott, hogy a hátrányos megkülönböztetés elkerülése érdekében a Japánra vonatkozó eljárást a felülvizsgálat megindításának napjára, azaz 1997. december 3-ra visszaható hatállyal kellene megszüntetni, mivel amíg ez a felülvizsgálat folyamatban volt, a Japánból származó behozatalra még mindig vonatkoztak az intézkedések, viszont az Amerikai Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalra nem szedtek be vámot.
- (137) Ahogyan azt a (132) preambulumbekkezdés leírja, 1997. decembere és 1999. február 28. között az Amerikai Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalra vonatkozóan vizsgálat volt folyamatban, mint ahogyan a Japánból származó behozatal kapcsán is. Az a tény, hogy Japánnal szemben intézkedések voltak hatályban, de ezen időszak alatt az Amerikai Egyesült Államokkal és Thaifölddel szemben nem, csupán annak a ténynek a kifejeződése, hogy az Amerikai Egyesült Államokra és Thaiföldre vonatkozó vizsgálat más szakaszban volt. Ez a vizsgálat előzetes vizsgálat volt, miközben a Japánra vonatkozóan hatályban lévő intézkedéseket a 3482/92/EGK rendelet alapján alkalmazták. Ilyen körülmények között nem állt fenn hátrányos megkülönböztetés, mivel az egyes eljárások körülményei eltérőek voltak.

(138) Mindazonáltal el kell fogadni, hogy 1999. február 28-tól a (132)–(135) preambulumbekzdés megfontolásai alapján a Japánból származó behozatalt is ugyanúgy kell kezelni, mint az Amerikai Egyesült Államokból és Thaiföldről származót. Ugyanez vonatkozik a Koreai Köztársaságra és Tajvanra is. Az Amerikai Egyesült Államokra és Thaiföldre vonatkozó vizsgálatot 1999. február 28-ra kellett befejezni, intézkedések alkalmazásával vagy az eljárás megszüntetésével. A jelen vizsgálat hasonló következtetésre jutott, mint az Amerikai Egyesült Államokra és Thaiföldre vonatkozó vizsgálat, tehát a jelen eljárás alapján is ugyanazt a bánásmódot kell alkalmazni” [nem hivatalos fordítás].

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 21 A Chemi-Con az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2000. április 14-én benyújtott keresetlevelével keresetet indított a vitatott rendelet 3. cikke második bekezdésének megsemmisítése iránt, amennyiben az nem azt állapította meg, hogy a rendelet visszaható hatállyal, 1997. december 4-től alkalmazandó.
- 22 Az Elsőfokú Bíróság kibővített negyedik tanácsának elnöke 2000. november 17-i végzésével megengedte, hogy a Bizottság a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon. Az utóbbi a Bizottság támogatásával a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen mint elfogadhatatlant, másodlagosan mint megalapozatlant.
- 23 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélettel elutasította a keresetet.

- 24 Miután megállapította a kereset elfogadhatóságát, az Elsőfokú Bíróság elutasította a Chemi-Con nyilvánvaló mérlegelési hibára vonatkozó első jogalapját. Úgy ítélte meg, hogy a felperes alapvetően a vitatott rendeletben foglalt egyenlő bánásmód elvének alkalmazása során elkövetett jogban való tévedést kifogásol, nem pedig azt, hogy a Tanács a tények értékelésekor nyilvánvaló hibát vétett. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 53–59. pontjában úgy vélte, hogy a rendelet az 1997. december 4. és 1999. február 28. közötti időszak tekintetében nem sérti az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében foglalt egyenlő bánásmód elvét.
- 25 Az Elsőfokú Bíróság szerint a két kérdéses eljárásra, azaz a Japánból származó behozatalt érintő felülvizsgálatra és az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalra vonatkozó előzetes vizsgálatra az alaprendelet más-más rendelkezései vonatkoztak, a dömpingellenes vámok beszedésének eltérő következményeivel (53. pont). Az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy ha az alaprendelet 5. cikke szerint az eljárást az előzetes vizsgálati szakaszban megszüntetik anélkül, hogy dömpingellenes intézkedést foganatosítanának, nem vetnek ki végleges vámot, és nem szedik be véglegesen az átmeneti vámokat (54. pont). Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése azonban a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban előírja, hogy a végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után megszűnik, és hogy az ilyen intézkedés megszűnésének felülvizsgálata esetén az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak (56. pont).
- 26 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 57–58. pontjában a következőket állapította meg:

„57 Következésképpen, még ha a vizsgálatokat ugyanabban a vizsgálati időszakban egyidejűleg folytatták is le a különböző országokból származó hasonló termékekre vonatkozóan, és hasonló következtetésre jutottak a dömping, a károkozás és a közösségi érdek tekintetében, a Japánból, valamint az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalra kivetett dömpingellenes vámok beszedése közötti eltérő bánásmód jogalapja az alaprendeletben található, és ezért azt nem lehet az egyenlő bánásmód elve megsértésének tekinteni (lásd ebben az

összefüggésben a Bíróság C-323/88. sz. Sermes-ügyben 1990. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-3027. o.] 45–48. pontját).

58 Továbbá a Tanács nem volt köteles arra, hogy tartózkodjon az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének alkalmazásától a 9. cikk (5) bekezdése alapján. Az utóbbi kizárólag a dömpingellenes vámok kivetéséről szól. Ebben az ügyben a felperes által 1997. december 4. és 1999. február 28. között fizetendő dömpingellenes vámokat a 3482/82 rendelet alapján vetették ki, és az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján a vámok beszedését tovább folytatták, amely különös szabály. Így a felperesnek tovább kellett fizetnie az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján a dömpingellenes vámokat, függetlenül az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalra vonatkozó előzetes vizsgálat megindításától.”

27 Ezen túlmenően az Elsőfokú Bíróság elutasította a Chemi-Con érvelését, hogy a jelen ügyben előállt helyzet összehasonlítható azzal, amely a Japánból és Szingapúrból származó egyes golyóscsapágyak behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, a 2089/84/EGK tanácsi rendeletet módosító, 1993. szeptember 13-i 2553/93/EGK tanácsi rendelet (HL L 235., 3. o.) elfogadásához vezetett, amely a rendeletet megelőzően kivetett végleges dömpingellenes vám megszűnésének visszaható hatályát a felülvizsgálati eljárás megindításának napjával határozta meg. Az Elsőfokú Bíróság rámutatott, hogy a körülmények, amelyek e rendelet alapjául szolgáltak, több szempontból különböznek a vitatott rendelet háttérét képező körülményektől (59. pont).

28 Ami a Chemi-Con által hivatkozott második jogalapot illeti, azaz a vitatott rendelet nem megfelelő indokolását, az Elsőfokú Bíróság felidézte a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát az EK 253. cikkben előírt, különösen az általánosan alkalmazandó jogi aktusokra vonatkozó indokolási kötelezettséggel kapcsolatban (a megtámadott ítélet 65–66. pontja). Az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a rendelet indokolása tartalmát és elfogadásának körülményeit tekintve megfelelő volt (ezen ítélet 67–68. pontja).

A felek kérelmei

29 A Chemi-Con azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott ítéletet;
- kötelezze a Tanácsot az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére; és
- elsődlegesen semmisítse meg a vitatott rendelet 3. cikkének második bekezdését, amennyiben az nem azt határozza meg, hogy a rendelet visszaható hatállyal 1997. december 4-étől alkalmazandó, vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, hogy az e rendelkezés megsemmisítése iránti kérelemről ügydöntő határozatot hozzon.

30 A Tanács és a Bizottság a fellebbezés elutasítását kéri, és a Chemi-Con kötelezését a költségek viselésére.

A fellebbezésről

31 A Chemi-Con fellebbezésének alátámasztása érdekében három jogalapra hivatkozik, amelyek mindegyike a kereseti kérelem első elutasított jogalapjával függ össze. Az első fellebbezési jogalap szerint az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el

azzal, hogy a megtámadott ítélet 48. pontjában tévesen minősítette át a Chemi-Con által hivatkozott jogalapot, amely szerint a Tanács megsértette az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmát, és nem arra vonatkozott, hogy a Tanács megsértette az egyenlő bánásmód általános elvét. A második jogalap szerint az Elsőfokú Bíróság ítéletének 58. pontjában az alaprendelet e rendelkezésének értelmezésével kapcsolatos jogban való tévedést követett el. A harmadik jogalap szerint az Elsőfokú Bíróság ítéletének 57. pontjában az egyenlő bánásmód elvének alkalmazásával kapcsolatos jogban való tévedést követett el, továbbá nem megfelelő és ellentmondásos indokolást adott ezen elv alkalmazására.

- 32 Amint azt a Tanács és a Bizottság helyesen megjegyezte, a fellebbezés három jogalapja lényegében egyetlen érdemi kérdést vet fel, amely az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében foglalt egyenlő bánásmód elvére vagy a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozik. A kérdés lényegében az, hogy ha különböző forrásból származó hasonló termékek Közösségbe való behozatala egymástól független dömpingellenes eljárások tárgyát képezi, amelyek e rendelet más-más előírásai által szabályozott, eltérő szakaszban állnak, ezen elv megköveteli-e így is, hogy az összes érintett behozatalt a dömpingellenes vámok beszedése tekintetében egyenlő bánásmódban részesítsék, amennyiben e vámok nem vethetők ki bizonyos forrásból származó behozatalra, ha más forrásból történő hasonló behozatalra nem vetették ki őket.

Az első jogalapról

- 33 Ami az első fellebbezési jogalapot illeti, megjegyzendő, miként azt a főtanácsnok is kifejtette indítványának 36–38. pontjában, hogy kis jelentőséggel bír az, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében foglalt elvet az „egyenlő bánásmód elvének” vagy „hátrányos megkülönböztetés tilalmának” minősítik. Ez voltaképp a közösségi jog egyik általános elvének két megnevezése, amely tiltja, hogy azonos

tényállásokat eltérő módon, vagy eltérő tényállásokat azonos módon kezeljenek anélkül, hogy bármely objektív alapja lenne ennek a bánásmódnak (lásd többek között a C-442/00. sz. Rodríguez Caballero-ügyben 2002. december 12-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-11915. o.] 32. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A megtámadott ítélet 50., 51. és 57. pontjából egyértelműen kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság a Japánból, az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó kondenzátorok behozatalával való bánásmódot többek közt a 9. cikk (5) bekezdésében foglalt elv figyelembevételével vizsgálta meg. Ilyen körülmények mellett a Chemi-Con nem hivatkozhat arra, hogy az Elsőfokú Bíróság, ítéletének 48. pontjában nem vette figyelembe azon elvet, amelynek megsértésére a Chemi-Con hivatkozott előtte.

- 34 A fent elmondottakból következik, hogy a fellebbezés első jogalapja, amellyel a Chemi-Con e jogalap téves besorolására hivatkozott, nem megalapozott, és azt el kell utasítani.

A második jogalapról

A második jogalap első részéről

- 35 A második jogalap első részében a Chemi-Con a megtámadott ítélet 58. pontjában foglalt azon megállapítást bírálja, amely szerint az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése kizárólag a dömpingellenes vámok kivetésére vonatkozik. E megállapításból arra következtet, hogy az Elsőfokú Bíróság kizárja, hogy a hátrányos megkülönböztetés e rendelkezésben foglalt tilalma olyan helyzetekre is vonatkozna, amikor e rendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján a vámok beszedését tovább folytatták.

- 36 A Chemi-Con szerint az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdését minden olyan esetben alkalmazni kell, amely dömpingellenes vám kivetéséhez vezet. A jelen ügyben e rendelkezés kizárja, hogy e rendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján a Japánból kondenzátorokat importálóknak dömpingellenes vámot kelljen fizetniük, amíg a dömpingellenes intézkedések megszűnésére vonatkozó felülvizsgálat eredményét várják, miközben a hasonló termékek Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalára nem szedtek be végleges vámot, amely behozatal pedig ugyanabban az időben előzetes vizsgálat tárgya volt, és annak végeredménye ugyanaz volt, mint a fent említett felülvizsgálaté. A Chemi-Con ezért úgy véli, hogy a vitatott rendelet visszaható hatállyal 1997. december 4-től kellett volna alkalmazandónak nyilvánítani, azaz az első naptól, amikortól a 11. cikk (2) bekezdése alapján kellett dömpingellenes vámot fizetnie. A vitatott rendelet (136) preambulumbekezdésében említett napig, azaz 1997. december 3-ig a 3482/92 rendelet alapján kellett e vámot fizetnie.
- 37 A Tanács és a Bizottság azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem követett el jogban való tévedést az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének értelmezésekor azáltal, hogy megállapította, e rendelkezés csak a dömpingellenes vámok kivetésére vonatkozik. Hangsúlyozzák, hogy az 1994-es Dömpingellenes Kódex 9.2. cikkével ellentétben, amelyre a Chemi-Con hivatkozik, a 9. cikk (5) bekezdése kifejezetten a dömpingellenes vámok kivetésére vonatkozik, nem azok beszédésére.
- 38 A Tanács szerint, amennyiben az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése tiltja a hátrányos megkülönböztetést a dömpingellenes vámok kivetésével kapcsolatban, olyan szigorú szabályt tartalmaz, amely túlmegy a Közösségnek az 1994-es Dömpingellenes Kódexből eredő kötelezettségein. E kódex 6.2. cikke csak annyit ír elő, hogy ha dömpingellenes vámot vetnek ki, azt hátrányos megkülönböztetéstől mentesen kell beszedni. Ezen értelmezés alátámasztására a Tanács az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) keretén belül létrehozott bizottság „A Brazíliából származó pamutfonal behozatalára kivetett dömpingellenes EK-vámok”

című, 1997. július 4-i jelentésére hivatkozik, amelyet az 1979. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodásnak (GATT Dömpingellenes Kódex, HL L 71., 90. o.) az 1994-es Dömpingellenes Kódex 9.2. cikkével egyező 8.2. cikke alapján készítették. Mindazonáltal a Tanács úgy véli, hogy az a tény, miszerint 9. cikk (5) bekezdése csak a dömpingellenes vámok kivetésére vonatkozik, nem zárja ki, hogy e vámok beszedése ne tartozna a hátrányos megkülönböztetés tilalmának hatálya alá.

39 Bár mind a Chemi-Con, mind a Tanács és a Bizottság nagy jelentőséget szentelt érveiben a dömpingellenes vámok kivetése és beszedése közötti különbségtételnek, elmondható, amint azt a főtanácsnok indítványának 65. pontjában jogosan megjegyezte, hogy az álláspontok közötti különbség inkább csak látszólagosnak, mintsem valósnak tűnik. Egyik fél sem vitatja, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése a jelen ügyben kérdéseshez hasonló felülvizsgálati eljárásra is vonatkozik, amelyben a behozatalra kivetett dömpingellenes vám beszedése az előzetes határozatban kivetett végleges vám megszűnése után is folytatódott.

40 A megtámadott ítéletből, különösen annak 50., 51. és 57. pontjából kitűnik, hogy a különböző államokból származó kondenzátorok behozatalával szembeni, 1997. december 4. és 1999. február 28. közötti bánásmódra az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében foglalt elv figyelembevételével került sor. Következésképpen az ítélet 58. pontjából, és különösen a „kizárólag” határozószónak e pont második mondatában történő használatából nem szűrhető le, hogy az Elsőfokú Bíróság elfogadta volna a dömpingellenes vámok beszedésével kapcsolatos hátrányos megkülönböztetést, és hogy az előtte lévő ügy tényállására ne lenne alkalmazandó ezen előírás.

A második jogalap második részéről

- 41 A második jogalap második részében a Chemi-Con azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 58. pontjában az Elsőfokú Bíróság megállapította, a Tanács mérlegelési joggal rendelkezik, amely lehetővé teszi, hogy tartózkodjon az alaprendelet 9. cikk (5) bekezdésének alkalmazásától a 11. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó eljárásokban.
- 42 Mindazonáltal az Elsőfokú Bíróság azzal, hogy úgy ítélte meg, a Tanács nem köteles tartózkodni az alaprendelet 11. cikk (2) bekezdésének alkalmazásától, és hogy e rendelet 9. cikkének (5) bekezdéséhez képest ez az előírás különös szabályt képez, egyáltalán nem állapította meg azt, hogy a Tanács diszkrecionálisan úgy dönthetne, hogy a felülvizsgálati eljárásban nem alkalmazza ezen előírást. Amint azt a Tanács és a Bizottság megjegyezte, az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének a jelen ügghöz hasonló helyzetekre való alkalmazása nem kétséges az Elsőfokú Bíróság számára, így a Chemi-Con érvei nem megalapozottak, és el kell őket utasítani.
- 43 Mindemellett, ha ezt az érvet úgy kell értelmezni, hogy a Chemi-Con az Elsőfokú Bíróság azon megállapítását kifogásolja, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése nem zárja ki a jelen ügyben e rendelet 11. cikk (2) bekezdésének alkalmazását, akkor meg kellene állapítani, hogy ez az érv összekeveredik a harmadik jogalap keretében hivatkozott érveléssel, amely szerint az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el az egyenlő bánásmód elvének alkalmazásakor. Ebben az esetben a Bíróság nem köteles részletesebben megvizsgálni ezen érvelést a 9. cikk (5) bekezdésének értelmezésekor elkövetett jogban való tévedésre vonatkozó kifogás elemzése során.
- 44 A fent elmondottakból következik, hogy a fellebbezés második jogalapját, amellyel a Chemi-Con az Elsőfokú Bíróságnak az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének értelmezésekor elkövetett jogban való tévedésére hivatkozott, el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

45 A harmadik jogalap első részében a Chemi-Con arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet 57. pontjában leírt érvelés nem indokolja az Elsőfokú Bíróság megállapítását, hogy miért nem sérti az egyenlő bánásmód elvét a Japánból, illetve az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozattal való bánásmód közötti különbségtétel. A Chemi-Con véleménye szerint az ítélet indokolása nem világítja meg kellőképpen, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte-e meg, hogy a Japánból származó behozatal helyzete nem hasonlítható össze az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatal helyzetével, vagy pedig összehasonlíthatónak találta azokat, de a bánásmódbeli különbség objektív módon igazolható, „lényeges objektív különbségeinek” fennállásával. A Chemi-Con rámutat, hogy ez a megtámadott ítélet 52. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat által használt szempontok egyike.

46 Ezzel kapcsolatban elegendő megállapítani, ahogyan azt a Chemi-Con is elismeri fellebbezésében, hogy a megtámadott ítélet 57. pontja arra utal, hogy az Elsőfokú Bíróság szerint a fent említett három országból származó behozatal helyzetét tekintve összehasonlítható, de igazolható a velük szemben való eltérő bánásmód. Bár az Elsőfokú Bíróság nem állította kifejezetten, hogy a helyzetek összehasonlíthatók lennének, csak felsorolt számos tényezőt, amely közös volt az érintett esetekben, mint például az importált termékek hasonlósága, az a tény, hogy a vizsgálatokat egy időben folytatták le, ugyanarra az időszakra vonatkozóan, és hasonló következtetésre jutottak a dömping, a károkozás és a közösségi érdek tekintetében. Az Elsőfokú Bíróság csak azután határozta meg az indokot, amely igazolta e helyzetek eltérő kezelését, miután e közös tényezőket leírta. Ezért az 57. pontbeli indokolás megfelelő, és nem ellentmondásos.

47 A harmadik jogalap második részében a Chemi-Con arra hivatkozik, hogy a pusztán tény, amely szerint az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalra vonatkozó előzetes vizsgálatra az alaprendelet más előírásai voltak irányadók, mint az intézkedések megszűnésének felülvizsgálatára, nem képez „lényeges objektív különbséget”, amely igazolná a vitatott eltérő bánásmódot. A Chemi-Con különösen azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság a fent hivatkozott Sermes-ügyben hozott ítéletre támaszkodik, mert az ezen ítéletben tekintetbe vett jogszabályi alapok közötti különbség lényegesebb volt, mint amely egy adott tanácsi rendelet két rendelkezése között áll fenn. Ezzel kapcsolatban a Chemi-Con megjegyzi azt, hogy az említett ítélet alapját képező ügyben az eltérő bánásmód jogalapja az elsődleges közösségi jogban gyökerezett. A jelen ügyben az eltérő bánásmód jogalapja kizárólag az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésében található, amely nem tekinthető magasabb rendű szabálynak, mint ugyanazon rendelet 9. cikkének (5) bekezdése.

48 Először is meg kell jegyezni, hogy a Chemi-Con érvelése a megtámadott ítélet felületes olvasatán alapul. Igaz, hogy az ítélet 57–58. pontjában az Elsőfokú Bíróság lényegében annak megállapítására szorítkozik, hogy a Japánból származó behozatal szempontjából hátrányos eltérő bánásmód jogalapja az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésében található különös szabály, amely előírja a dömpingellenes vámok beszedését addig, amíg a valamely intézkedés megszűnését követő felülvizsgálat eredményét várják. Azonban figyelembe kell venni az ítélet 54–56. pontját is, amelyben az Elsőfokú Bíróság leírja az előzetes vizsgálat és az intézkedés megszűnését követő felülvizsgálat lényeges jellemzőit, amelyek két, e rendelet különböző előírásai által szabályozott dömpingellenes eljárást képeznek. Az Elsőfokú Bíróság a lényeges jellemzők leírásával nem kizárólag arra a tényre utalt, hogy a két eljárást különböző előírások szabályozzák, hanem általános jelleggel arra is, milyen indokok vezettek oda, hogy e rendeletben a közösségi jogalkotó különös szabályokat alkotott a két eljárásra.

- 49 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság hivatkozása az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésére mint a felülvizsgálat tárgyát és az előzetes vizsgálat alapját képező behozatallal szemben alkalmazott eltérő bánásmód jogalapjára nem tekinthető úgy, hogy az e különös szabály meglétének tisztán formális szempontjára utalna. Mivel a rendelet kifejezetten előírja, hogy a megszűnő dömpingellenes intézkedés a felülvizsgálat ideje alatt (ha arra sor kerül) hatályban marad, e hivatkozás szükségképpen feltételezi azt a következtetést, hogy a felülvizsgálati eljárás általában objektíve különbözik az előzetes vizsgálati eljárástól, amelyet ugyanazon rendelet más előírásai szabályoznak.
- 50 A két eljárás közötti objektív különbség abban rejlik, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgyát képező behozatallal szemben már bevezettek végleges dömpingellenes intézkedéseket, és elvileg elegendő bizonyíték áll rendelkezésre annak megállapításához, hogy ezen intézkedések megszűnése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. Viszont ha a behozatalt előzetes vizsgálatnak vetik alá, annak célja pontosan az, hogy megállapítsák az állítólagos dömping fennállását, mértékét és hatását, még akkor is, ha e vizsgálat megkezdésének előfeltétele, hogy elegendő bizonyíték legyen, amely igazolja ezen eljárás megindítását. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 57. pontjában az Elsőfokú Bíróság által leírt formális szemponton túl a jelen ügyben megállapított eltérő bánásmód érdemben igazolható, mivel az alaprendelet vonatkozó előírásai szerint a behozatal, amelyre forrása miatt a Tanács végleges dömpingellenes vámot vetett ki, nem volt ugyanolyan helyzetben, mint a más forrásból származó hasonló behozatal, amely csak előzetes vizsgálat tárgyát képezte.
- 51 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság helyesen ítélte meg úgy, hogy nem képezi az egyenlő bánásmód elvének megsértését a Japánból, valamint az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatallal szembeni bánásmód közötti különbség.

- 52 Emellett az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 58. pontjában helyesen ítélte meg azt is, hogy a Tanács nem volt köteles arra, hogy tartózkodjon az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének alkalmazásától a 9. cikk (5) bekezdés alapján. Ugyanis a 9. cikk (5) bekezdésében foglalt elv nem kötelezi arra a Tanácsot, hogy a különböző helyzetben lévő behozatalra kivetett vámok beszedését illetően helyreállítsa a bánásmód abszolút egyenlőségét, amikor a felülvizsgálati eljárás lezárásáról azért dönt, mert a felülvizsgálat tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben lévő, de más forrásból származó, és előzetes vizsgálat alatt álló behozatalra nem vetettek ki végleges dömpingellenes vámot.
- 53 A jelen ügyben a Tanács úgy vélte, a kondenzátorok Japánból származó behozatalára vonatkozó felülvizsgálati eljárást lezáró határozat visszaható hatálya 1999. február 28-án áll be, amelytől kezdve elfogadták, hogy nem vetnek ki végleges dömpingellenes vámot az Egyesült Államokból és Thaiföldről származó behozatalra. A felülvizsgálati eljárás tárgyát képező behozatallal szembeni különös bánásmódot engedő objektív indokokra való tekintettel meg kell állapítani, hogy a Tanács nem lépte túl az őt ilyen esetben megillető mérlegelési jogkörét.
- 54 A fenti megfontolásokra tekintettel a harmadik fellebbezési jogalapot, amely szerint az Elsőfokú Bíróság az egyenlő bánásmód elvének alkalmazásával kapcsolatos jogban való tévedést követett el, el kell utasítani.
- 55 Mivel a Chemi-Con által felhozott egyetlen jogalap sem tartható fenn, a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 56 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amely e szabályzat 118. cikke értelmében a fellebbezési eljárásra is alkalmazandó, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Chemi-Con peresztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját és a Tanács részéről ezen eljárásban felmerült költségek viselésére. Az említett 69. cikk 4. §-a értelmében a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A fellebbezést elutasítja.**

- 2) **A Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH-t kötelezi a saját és az Európai Unió Tanácsa részéről ezen eljárásban felmerült költségek viselésére.**

- 3) **Az Európai Közösségek Bizottsága maga viseli saját költségeit.**

Aláírások